

Prima instanță: Judecătoria Bălți (jud.D. Stănilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz)

DECIZIE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Societatea Comercială „Serv-Steaua-Com”
Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Valentina Moruz,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Vladiana” împotriva Societății Comerciale „Serv-Steaua-Com”
Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei, penalității și a
cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională depusă de Societatea Comercială
„Serv-Steaua-Com” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Vladiana”, Societății cu Răspundere Limitată „Vlafavalux” cu
privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva încheierii din 17 mai 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 21 august 2015, SRL „Vladiana” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SC „Serv-Steaua-Com” SRL solicitând încasarea datoriei în mărime de
180000 lei, a penalității în mărime de 324000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime
de 15130 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 18 noiembrie 2014 a încheiat cu
SC „Serv-Steaua-Com” SRL contractul de vânzare-cumpărare a utilajului-mașină
pentru fabricarea brichetelor. Conform pct. 2.1. al contractului, s-a obligat să livreze
mașina pentru fabricarea brichetelor, iar pârâtul s-a obligat să primească și să achite
costul utilajului în modul și în termenele stabilite în pct.3.1 și pct.3.2. al contractului
de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014.

Precizează că, costul mașinei pentru fabricarea brichetelor constituie 180000 lei,
conform pct. 3.1. al contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014, iar
achitarea urma să fie efectuată în termen de 20 zile bancare, din momentul primirii

bunurilor conform facturii semnate (pct.3.2 din contract). Astfel, conform contractului și în baza facturii fiscale nr. BV1938968, a vândut și a predat SC „Serv-Steaua-Com” SRL mașina pentru fabricarea brichetelor în sumă de 180000 lei.

Indică reclamantul că, SC „Serv-Steaua-Com” SRL a acceptat bunurile livrate, însă nu a efectuat achitarea acestora, ca urmare acumulându-se datoria în sumă de 180000 lei.

Susține că, rezultând din prevederile art.268 lit.a) Cod civil, coroborate cu prevederile art.624 Cod civil și în baza pct. 6.2 din contractul de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014, pârâtul pentru neplata la timp, urmează să plătească o penalitate în mărime de 1% din suma datoriei, pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, penalitatea pentru 180 zile constituie suma de 324000 lei.

Declară că, încercările privind soluționarea amiabilă a litigiului nu s-au soldat cu rezultatul scontat, de altfel, reclamația din 18 iunie 2015 a rămas fără executare.

La 25 noiembrie 2015, SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „Vladiana”, SRL „Vlafavalux” solicitând rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 încheiat între SC „Serv-Steaua-Com” SRL și SRL „Vladiana”, rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 încheiat între SC „Serv-Steaua-Com” SRL și SRL „Vlafavalux” și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a invocat că la 18 noiembrie 2014 între SRL „Vladiana” și SC „Serv-Steaua-Com” SRL a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a utilajului de fabricare a brichetelor și a fost eliberată factura fiscală nr. BV 1938968 din 19 decembrie 2014.

Menționează că, la 02 februarie 2015 între SRL „Serv-Steaua-Com” și SRL „Vlafavalux” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a utilajului de fabricat brichete, costul utilajului fiind de 120000 lei.

Precizează că, SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” aparțin familiei Ionescu, fiind administrate de Fiodor Ionescu. Respectiv, utilajele de fabricat brichete, care figurează în contractele de vânzare-cumpărare, erau gestionate de aceeași persoană.

Afirmă că, la momentul încheierii contractelor și emiterii facturilor fiscale, prin înțelegerea părților, a fost stabilită modalitatea de realizare a contractelor menționate și anume întru respectarea obligațiilor contractuale, SC „Serv-Steaua-Com” SRL va prezenta băncii contractele de cumpărare-vânzare și facturile fiscale, întru contractarea unui credit bancar pentru achitarea utilajelor. Astfel, anume din acest motiv au fost confirmate prin ștampilă și semnătură, contractele de către ambele părți, însă băncile comerciale la care s-a adresat, nu au acceptat acordarea creditului bancar în scopul procurării utilajelor vizate, invocând în acest sens răspunsul băncii din 22 octombrie 2015.

Indică că, în situația creată SC „Serv-Steaua-Com” SRL a fost în imposibilitate de a-și onora obligațiile sale contractuale față de pârâți din motive ce nu depind de voința sa. Această situație a fost adusă la cunoștința vânzătorului SRL „Vladiana” și, respectiv, SRL „Vlafavalux”, prin foaia de parcurs nr. HB 2613979 din 15 iunie 2015 și foaia de parcurs nr. HB 2613977 din 15 iunie 2015. Astfel, SC „Serv-Steaua-Com” SRL a comunicat pârâților intenția sa de a restitui bunurile indicate în contractele de cumpărare-vânzare și anume cele două aparate de fabricat brichete în valoare de

180000 lei și respectiv 120000 lei, din motivul neacordării creditului bancar pentru achitarea acestor bunuri. Expedierea în adresa pîrîților a foilor de parcurs se confirmă prin avizul de recepție din 29 iunie 2015.

Menționează că, utilajele vizate în contracte nu au fost puse în funcțiune, fiind doar depozitate la sediul SC „Serv-Steaua- Com” SRL, care a asigurat paza și integritatea utilajelor. De altfel, susține că pârâții nu au dat nici un răspuns la cererea SC „Serv-Steaua- Com” SRL referitor la restituirea bunurilor, însă au expediat în adresa SC „Serv-Steaua-Com” SRL două reclamații, prin care au solicitat executarea obligațiilor contractuale prin achitarea costului utilajelor și ca răspuns la reclamațiile expediate de către SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux”, a expediat în adresa lor solicitarea de a rezoluționa contractele, recepționată conform avizului de recepție din 27 iulie 2015, din motiv că băncile îi refuză creditarea în acest sens.

Susține că, SRL „Vladiana” acționează cu rea-credință, deoarece s-a adresat cu acțiune de încasare a datoriei când a aflat despre imposibilitatea de a achita bunurile mobile și despre intenția de a restitui aceste bunuri. Astfel, fiind în imposibilitatea onorării obligațiilor pecuniare din motive ce nu depind de voința sa, consideră oportună inițierea procedurii de rezoluțiune a contractelor de vânzare-cumpărare. Concomitent a specificat că a asigurat conservarea bunurilor din cont propriu, conform art.780 Cod civil.

Precizează că, pct. 3.2. al contractului de vânzare- cumpărare din 02 februarie 2015 stabilește că plata mărfii transmise se efectuează în decurs de 20 zile bancare din momentul instalării și utilizării bunului, pe când SRL „Vlafavalux” nu a înaintat careva pretenții cu privire la punerea în întârziere pentru neexecutarea obligațiilor contractuale.

Prin hotărârea din 17 august 2016 a Judecătoriei Bălți s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vladiana” și s-a încasat de la SC „Serv-Steaua-Com” în beneficiul SRL „Vladiana” datoria în baza contractului de vânzare- cumpărare încheiat la 18 noiembrie 2014 în mărime de 180000 lei, penalitatea în mărime de 324000 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 15130 lei, în total 519130 lei; s-a respins acțiunea reconvențională depusă de SC „Serv-Steaua-Com” SRL împotriva SRL „Vladiana”, SRL „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare.

La 18 august 2016, SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a depus cererea de apel (preliminar) împotriva hotărârii din 17 august 2016 a Judecătoriei Bălți.

Prin încheierea din 11 noiembrie 2016 a Curții de Apel Bălți nu s-a dat curs cererii de apel depuse de SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz și s-a acordat apelantului termen până la 06 decembrie 2016 ora 09:00 pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii plății taxei de stat în sumă de 15232, 50 lei.

La 05 decembrie 2016, SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a depus cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 17 august 2016 a Judecătoriei Bălți.

Concomitent, la 05 decembrie 2016, SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a depus cerere privind scutirea apelantului de la plata taxei de stat în mărime de 15232, 50 lei la depunerea cererii de apel.

Prin încheierea din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Bălți a fost scutit parțial apelantul SC „Serv-Steaua-Com” SRL de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și i-a fost acordat termen suplimentar apelantului până la 22 decembrie 2016 ora 09:00 pentru prezentarea dovezii plății taxei de stat în sumă de 7500 lei.

La 19 decembrie 2016, SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a declarat recurs împotriva încheierii din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, iar la 09 ianuarie 2017 a înregistrat recursul motivat în acest sens.

Prin decizia din 01 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz și a fost menținută încheierea din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Bălți.

La 10 mai 2017, SRL „Vladiana” a depus, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, cerere cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, solicitând aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ce aparțin SC „Serv-Steaua-Com” SRL în valoare de 486151 lei, inclusiv: construcție comercială cu numărul cadastral 0300301.279.01, amplasată pe str. Tiraspol, nr.3, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 274926 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”; depozitul cu numărul cadastral 0300307.043.02, amplasat pe str. Ciprian Porumbescu, nr. 50, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 160525 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”; construcție accesorie cu numărul cadastral 0300307.043.08, amplasată pe str. Ciprian Porumbescu, nr.50, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 50700 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”.

În motivarea cererii s-a invocat că deoarece SC „Serv-Steaua-Com” SRL angajează mai mulți avocați, se tergiversează examinarea cauzei, iar administratorul a declarat că o perioadă îndelungată s-a aflat peste hotarele țării. În situația dată, în condițiile când administratorul și fondatorul SC „Serv-Steaua-Com” SRL are un fiu și o afacere deschisă în Federația Rusă, or. St. Petersburg, administratorul apelantului ar putea vinde activele întreprinderii. De altfel, lipsa mijloacelor bănești a fost invocată de către SC „Serv-Steaua-Com” SRL de mai multe ori în cadrul examinării cauzei.

Prin încheierea din 17 mai 2017 a Curții de Apel Bălți s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate apelantului SC „Serv-Steaua-Com” SRL și anume: construcție comercială cu numărul cadastral 0300301.279.01, cu suprafața de 72, 1 m.p., amplasată pe str. Tiraspol, nr.3, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 274926 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”; depozitul cu numărul cadastral 0300307.043.02, cu suprafața de 96, 2 m.p., amplasat pe str. Ciprian Porumbescu, nr. 50, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 160525 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”; construcție accesorie cu numărul cadastral 0300307.043.08, cu suprafața de 29,1 m.p., amplasată pe str. Ciprian Porumbescu, nr.50, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 50700 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”, până la devenirea definitivă a hotărârii judecătorești.

La 01 iunie 2017, prin intermediul poștei electronice, înregistrat la 02 iunie 2017, SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a declarat recurs împotriva încheierii din 17 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile imobile ale SC „Serv-Steaua-Com” SRL și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea de asigurare.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a reținut că intimatul SRL „Vladiana” a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, ce aparțin apelantului,

invocând că neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. La fel, în cererea privind scutirea de la plata taxei de stat, apelantul a invocat lipsa mijloacelor bănești și că activitatea întreprinderii este în pierdere și astfel, nu se exclude posibilitatea înstrăinării bunurilor întreprinderii întru a obține lichidități. Unicele bunuri ale întreprinderii sunt construcțiile, care pot fi înstrăinate și aceasta ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri și urmărirea silită a acestor bunuri. În aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat necesar de a aplica sechestru pe bunurile imobile în valoare de 486151 lei.

Precizează recurentul că, instanța de apel, cu toate că a constatat cu certitudine, în baza probelor prezentate că situația financiară a apelantei este una precară, ceea ce a constituit temei de scutire de la plata taxei de stat, totuși, a considerat oportun de a aplica sechestru pe bunurile întreprinderii, făcând practic imposibilă desfășurarea activității SC „Serv Steaua Com” SRL și astfel înrăutățind și mai mult situația financiară a întreprinderii.

Indică recurentul că, prin aplicarea măsurilor de asigurare s-a produs un impact destul de grav asupra drepturilor părții în proces și anume SC „Serv-Steaua-Com” SRL a înaintat către bancă pachetul preliminar de acte pentru obținerea unui credit preferențial, iar în calitate de gaj a prezentat băncii bunurile imobile ale întreprinderii, asupra cărora a fost dispusă aplicarea sechestrului prin încheierea judecătorească din 17 mai 2017. În asemenea circumstanțe, în opinia recurentului, este evidentă că instituția financiară va refuza în acordarea creditului bancar, din motiv că bunurile imobile propuse în calitate de gaj, sunt sechestrate printr-un act judecătoresc, iar activitatea economică a SC „Serv-Steaua-Com” SRL fără un suport financiar din partea instituțiilor bancare se va înrăutăți și mai mult.

Declară recurentul că, în conformitate cu art. 177 Cod de procedură civilă, cererea de asigurare a acțiunii urmează să fie motivată. La soluționarea acestei probleme, instanța urma să țină cont de principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, astfel încât nici una dintre părți să nu fie avantajat ori defavorizată în raport cu cealaltă.

În acest sens indică recurentul că, se află pe rol nu doar acțiunea inițială cu privire la încasarea datoriei în baza contractului de vânzare-cumpărare, ci și acțiunea reconvențională prin care se solicită rezilierea contractului, în baza căruia se pretinde la încasarea datoriei. De altfel, SC „Serv-Steaua-Com” SRL nicicând nu a pus în funcțiune utilajele de fabricarea brichetelor, dimpotrivă a asigurat integritatea acestora și intenționează să le restituie vânzătorului, din motiv că nu dorea să le procure.

Consideră că, prin aplicarea măsurilor de asigurare, instanța de apel a creat un impact destul de negativ asupra drepturilor participanților la proces, deoarece conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.32 din 24 octombrie 2003, instanța urmează în fiecare caz concret să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului privind aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în caz de neaplicare a măsurilor de asigurare; asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura „de facto” scopul măsurilor de asigurare.

Susține că, instanța nu a examinat pricina sub toate aspectele, nu a verificat și nu a apreciat corect argumentele prezentate de către intimat în cererea de asigurare a

acțiunii și anume că administratorul SC „Serv-Steaua-Com” SRL are în Federația Rusă un fiu și are o afacere și precum că ar fi îngrijorat că administratorul apelantului ar putea vinde activele întreprinderii sale. Aceste argumente ale intimatului sunt pur declarative, fără careva suport probator, deoarece administratorul apelantului are un fiu, doar că are vârsta de 7 ani și locuiește pe str. Dubăsari, nr. 22, mun. Bălți, împreună cu familia sa și nu are nici o legătură cu Federația Rusă.

Referitor la faptul că Igor Bologan-administratorul apelantului ar avea careva afaceri în Federația Rusă, relevă recurentul că, sunt doar presupunerile solicitantului, iar temerile intimatului precum că ar putea fi vândute activele apelantului, nu țin de nici o critică, deoarece din momentul fondării întreprinderii și până la moment nu au fost înstrăinate unele active ale întreprinderii, ci doar a fost majorat capitalul statutar și procurate noi bunuri pentru a spori productivitatea și rentabilitatea întreprinderii.

Remarcă recurentul că, aplicarea măsurilor de asigurare în forma solicitată de intimat ar putea crea noi litigii între părți și instanța urma să respingă cererea de aplicare a sechestrului, în vederea evitării cauzării prejudiciilor părții recurente și întru prevenirea apariției unor noi litigii între părți. Intimatul nu a invocat temeuri de drept în cererea de asigurare a acțiunii și nu a prezentat probe întru confirmarea cerințelor sale de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, ce aparțin recurentului.

Opinează că, dacă instanța de apel a considerat oportun aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, urma să aplice sechestrul pe bunurile ce constituie obiect al litigiului, adică asupra utilajelor de fabricat brichete, care au fost înstrăinate în baza contractelor de vânzare-cumpărare a căror reziliere se solicită, dar nicidecum aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ale recurentului. Or, necesitatea aplicării sechestrului pe bunurile imobile ale recurentului nu este oportună, deoarece nu există nici un temei a unei eventuale neexecutări a hotărârii judecătorești.

Consideră că, prin încheierea din 17 mai 2017, instanța a încălcat drepturile recurentului, garantate de art.46 al Constituției Republicii Moldova, art. 3 Cod civil, art. 1 al Protocolului 1 la CEDO, inclusiv și dreptul la un proces echitabil, cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare în materie de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea contestată la 17 mai 2017, iar SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, la 01 iunie 2017, prin intermediul poștei electronice, înregistrat la 02 iunie 2017, a declarat recurs.

Materialele cauzei atestă că încheierea contestată a fost expediată participanților la proces la 18 mai 2017 (f.d.203), însă avocatul recurentului a recepționat-o la 29 mai 2017, conform avizului de recepție (f.d.216).

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat la la 01 iunie 2017, prin intermediul poștei electronice, înregistrat la 02 iunie 2017, de către SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, împotriva încheierii din 17 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, neîntemeiat și pasibil de fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că prin cererea depusă la 10 mai 2017, SRL „Vladiana” a solicitat, în temeiul art. 174, 175 alin.(1) lit. a), b) Cod de procedură civilă, aplicarea măsurilor de asigurare, prin punerea sechestrului pe bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate SC „Serv-Steaua-Com” SRL și anume: construcție comercială cu numărul cadastral 0300301.279.01, amplasată pe str. Tiraspol, nr.3, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 274926,00 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”; depozitul cu numărul cadastral 0300307.043.02, amplasat pe str. Ciprian Porumbescu, nr. 50, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 160525,00 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”; construcție accesorie cu numărul cadastral 0300307.043.08, amplasată pe str. Ciprian Porumbescu, nr.50, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 50700,00 lei, conform datelor ÎS „Cadastru” (f.d.188-189).

În conformitate cu art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) lit. a), b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestrul pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte.

Astfel, prin încheierea din 17 mai 2017 a Curții de Apel Bălți s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate apelantului SC „Serv-Steaua-Com” SRL și anume: construcție comercială cu numărul cadastral 0300301.279.01, cu suprafața de 72, 1 m.p., amplasată pe str. Tiraspol, nr.3, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 274926 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”; depozitul cu numărul cadastral 0300307.043.02, cu suprafața de 96, 2 m.p., amplasat pe str. Ciprian Porumbescu, nr. 50, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 160525 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”; construcție accesorie cu numărul cadastral 0300307.043.08, cu suprafața de 29,1 m.p., amplasată pe str. Ciprian Porumbescu, nr.50, mun. Bălți, cu valoarea estimativă de 50700 lei, conform datelor ÎS „Cadastru”, până la devenirea definitivă a hotărârii judecătorești (f.d.200-202).

Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel precum că sunt întemeiate argumentele SRL „Vladiana” invocate în cererea de aplicare a măsurilor de asigurare și anume că apelantul SC „Serv-Steaua-Com” SRL ar fi în imposibilitate să execute o eventuală hotărâre judecătorească din lipsă de mijloace financiare precum și că ar putea să înstrăineze patrimoniul său și în consecință ar face imposibilă urmărirea silită a patrimoniului.

În contextul dat, Colegiul reține că odată cu depunerea cererii de apel motivate împotriva hotărârii din 17 august 2016 a Judecătorei Bălți, SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a depus cerere privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel, conform căreia a invocat starea financiară precară a apelantului și imposibilitatea achitării taxei de stat la depunerea cererii de apel (f.d.139).

Concomitent, Colegiul remarcă că în recursul declarat de SC „Serv-Steaua-Com” SRL, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, împotriva încheierii din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost dispusă scutirea apelantului de la plata taxei de stat, fiindu-i acordat termen până la 22 decembrie 2016 ora 09:00 pentru prezentarea dovezii plății taxei de stat pe suma de 7500 lei, la fel, se invocă situația financiară precară a SC „Serv-Steaua-Com” SRL și solicită scutirea integrală de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel (f.d.149).

La acest capitol, Colegiul apreciază ca fiind corect raționamentul instanței de apel precum că aceste circumstanțe confirmă lipsa mijloacelor bănești în conturile bancare ale SC „Serv-Steaua-Com” SRL, deoarece recurentul înregistrează o datorie în sumă de 282471, 22 lei față de BC „ProCreditBank” SA, ceea ce se identifică din extrasul din contul bancar din 30 noiembrie 2016 (f.d.141). Or, anumite probe care să ateste contrariul, recurentul nu a prezentat.

Mai mult ca atât, argumentele invocate de recurent nu exprimă decât dezacordul cu încheierea de aplicare a măsurilor de asigurare, însă anumite încălcări esențiale a normelor de drept care ar fi fost admise de instanța de apel la adoptarea încheierii contestate, nu au fost specificate.

În speță, Colegiul relevă că din textul încheierii contestate se distinge că instanța de apel la aplicarea măsurilor de asigurare a ținut cont de raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului, în condițiile când întru susținerea motivelor invocate în cererea de asigurare a acțiunii au fost prezentate și probe.

De asemenea, nu pot fi reținute nici argumentele recurentului precum că instanța nu ar fi examinat cauza sub toate aspectele, nu a verificat și nu a apreciat corect argumentele invocate referitor la cererea de asigurare a acțiunii precum că administratorul SC „Serv-Steaua-Com” SRL ar avea un fiu și o afacere în Federația Rusă și ar putea vinde activele întreprinderii, deoarece instanța de apel a menționat că apelantul ar putea să înstrăineze patrimoniul, ceea ce ar face imposibilă urmărirea silită a bunurilor, în condițiile când ar fi în imposibilitate să execute o eventuală hotărâre judecătorească din lipsa mijloacelor bănești. Or, ipoteza instanței de apel, precum și a intimatului SRL „Vladiana” referitor la lipsa mijloacelor bănești, nu a fost combătută de către recurent.

Tot aici, este de menționat că prin actele procedurale de exercitare a căilor de atac în prezenta cauză, însăși recurentul invocă starea financiară precară a SC „Serv-Steaua-Com” SRL.

La fel, Colegiul consideră irelevant argumentul recurentului precum că de la fondarea întreprinderii, activele acesteia nu ar fi fost înstrăinate, ba dimpotrivă ar fi fost majorat capitalul statutar și procurate noi bunuri, deoarece această circumstanță nu exclude posibilitatea recurentului de a înstrăina patrimoniul ulterior și nicidecum nu justifică netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare.

Afirmația recurentului precum că pe rolul instanței de judecată nu s-ar afla doar acțiunea inițială, ci și cea reconvențională privind rezilierea contractului de vânzare-cumpărare în baza căruia se pretinde încasarea datoriei, este irelevantă, deoarece această circumstanță nu exclude posibilitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Mai mult ca atât, instanța judecătorească este în drept, în condițiile când se solicită aplicarea măsurilor de asigurare și această solicitare este motivată, să aplice măsuri de asigurare până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Referitor la argumentul recurentului precum că instanța de apel considerând oportună aplicarea măsurilor de asigurare urma să aplice sechestrul pe bunurile ce constituie obiectul litigiului, Colegiul menționează că în contextul prevederilor art. 176 alin.(2) Cod de procedură civilă, sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acțiune. În speță, SRL „Vladiana” prin cererea de chemare în judecată depusă împotriva SC „Serv-Steaua-Com” SRL pretinde încasarea unor mijloace bănești cu privire la încasarea datoriei, iar în acest sens, în contextul prevederilor art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, sechestrul poate fi aplicat și pe bunurile pârâtului.

La caz, recurentul invocând lipsa necesității aplicării măsurilor de asigurare deoarece nu ar exista temeii privind neexecutarea unei eventuale hotărâri, nu a confirmat prin probe pertinente și concludente posibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Alte argumente invocate de recurent, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele menționate *supra* și se axează pe circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de apel, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural.

Astfel, Colegiul consideră necesar să precizeze că circumstanțele expuse de recurent nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătorec contestat, în condițiile când instanța de apel s-a conformat prevederilor legale la aplicarea măsurilor de asigurare.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și conformă prevederilor legale, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii instanței de apel din 17 mai 2017.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea Comercială „Serv-Steaua-Com” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Valentina Moruz.

Se menține încheierea din 17 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladiana” împotriva Societății Comerciale „Serv-Steaua-Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de

judecată și acțiunea reconvențională depusă de Societatea Comercială „Serv-Steaua-Com” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vladiana”, Societății cu Răspundere Limitată „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală